

**CL. V. Ioannis Wamesii, I. C. Celeberrimi, In Academia
Lovaniensi Antecessoris Primarii, Responsorum Sive
Consiliorum De Iure Pontificio Tomus ...**

Wamesius, Johannes

[S.l.], 1643

De Regularibus. Consilium CCCCLXII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98716](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98716)

mente constituentis, & constitutionis ratione, non esse permittendum dictæ Mariæ, seu ejus Monasterio, liberio rem aut laxiorem succedendi potestatem, quàm habitura erat, si in aliquo dicti Comitatus Monasterio professæ fuisset; nam verosimile est, quod si Imperator de hoc casu cogitasset, quod videlicet aliquis extra Comitatum professus jure sanguinis ad bona in Comitatu sita perveniret aliquando, eadem restrictione ad omne munus eum admisisset; cum nulla ratio patiat, ut alienigenæ melioris conditionis sint, quàm indigenæ; & traditum sit à Doctoribus, quod hoc casus casus omnis non habeatur pro omisso, sed secundum expressum sit regulandus, l. Titius §. Lucius & ibi Bart. & las. De lib. & post. l. Si extraneus De condit. causa data. Atque ideo mortua prædicta Mariæ, Monasterio tantum remanebit tertia pars dictorum bonorum, quæ ex hac successione ad eam devoluta sunt: eamque poterunt proximi ipsius cognati, iusto pretio oblato, secundum dictam consuetudinem luere & avocare.

De Regularibus.

SVM MARIUM.

Pañum retinendi immobilia professæ.

1. Minor contrahendo sine solemnitate iuris nulliter contrahit.
2. Alienatio rei Ecclesiæ nondum quæstæ facilis.
3. 8. Alienari sine solemnitate possit res, Ecclesiæ tantum delata.
4. 6. Rem alienam venditam, an venditor postea factus illius dominus illam vindicare possit.
5. Minor ingrediendo Monasterium bona sua secum infert absque solemnitate iuris.
7. Constitutio de bonis immobilibus non transferendis in Ecclesiæ, vel aliam manum mortuam.

CONSILIVM CCCCLXII.

IOANNES d'Andoye ex priore suo matrimonio cum Margareta de Felon procreavit unicam filiam Margaretam. Soluta priore matrimonio Ioannes secundas nuptias contraxit; ex quibus natis dicto Ioanni alijs liberis, dicta Margareta ingreditur Monasterium Albarum Dominarum in civitate Namurcensi. Et quoniam ex dissolutione prioris matrimonij, secundum leges municipales, seu consuetudinarias, ad eandem Margaretam devoluta erat proprietas bonorum maternorum, atque etiam paternorum, quæ tempore dictæ dissolutionis Ioannes habebat, usufructu solo apud Ioannem manente: idem Ioannes, ut dictæ proprietatis ulteriorem devolutionem ad prædictum Monasterium per ingressum & professionem dictæ suæ filię, l. deo nobis §. 1. Authent. Ingressi C. de Episc. & cler. impediret; durante tempore probationis, postquam eadem ejus filia habitum religiosum suscepisset, jam imminente seu instante die professionis, cum dicti Monasterij Priorissa, ac toto Conventu, assistente ejusdem Monasterij Patre & procuratore, paciscitur hoc modo: quod de omni jure, causa, & actione, quod seu quam dicta Margareta habebat, aut prætereundere poterat ad certa bona tunc specificata, dictæ Priorissæ & Conventus faceret cessionem seu transportum ad opus, & utilitatem dicti Ioan-

nis suorumque hæredum. Pro qua cessione & transportu idem Ioannes promisit Conventui annum reditum triginta florenorum Hollandicorum, redimibilem denario decimo octavo; idque ultra trecentos florenos dictæ Margarete in contractu antenuptiali per Ioannem contrahentem secundas nuptias reservatos & expendendos in vestitum & professionem ejusdem suæ filię. Post professionem dictæ Margarete & receptam solutionem dictorum triginta florenorum Hollandicorum pro uno anno, moritur dictus Ioannes: eo mortuo dictus Conventus à transactione recedere, & bona, quorum proprietates ad dictam Margaretam pertinebant, vindicare laborat ab hæredibus dicti Ioannis. Quaritur, an jure id fieri possit? * Causam dubitandi facit tunc quod sine juris solemnitate facta sit dictæ proprietatis per prædictam transactionem alienatio, can. Sine exceptione xii. q. 2. tum quod contractus hic non sit initus cum ipsa filia, sed cum dicto Conventu, qui illius (cum nondum in ejus potestate esset) juri præjudicium inferre non poterat, l. 1. c. De transact. ne quidem contrahendo cum patre illius, l. de re filiorum De eod. tit. & ne quidem si idem pater contraxisset cum eadem sua filia tunc adhuc minorene; in ejus potestate constituta, §. item inutilis Institus. de inutil. stipul. l. pater §. Si stipulanti De castrensi pecul. & sub alijs curatoribus nondum redacta, quorum auctoritate id fieri potuisset, l. 1. l. pupillus De auct. tutor.

Sed ex juris veritate nihil est, quod resiliendi ab hac transactione, & repetendi bona semel abdica, iustam causam præbere possit. * Nam nullitatis consideratio hic assumi non potest: ob id, quod hæc transactio respectu Monasterij nullam contineat speciem alienationis rei Monasterio acquisitæ; sed tantum renuntiationem seu repudiationem juris acquirendi, cujus acquirendi species tantum erat: eo quod Monasterio nondum delata esset. In alienandis enim eorum, quæ nondum acquisita sunt, facilius est occasio: nam si id fiat per Prælatum, cum consensu Capituli, etiam si aliæ juris solemnitates, quæ requiruntur in rerum perfecte acquisitarum, & Monasterio seu Ecclesiæ incorporatarum alienatione, d. c. Sine exceptione Auth. Invenimus C. de sacros. Eccles. non accesserint, valet: multum quippe interest inter rem acquisitam, & delatam tantum; & multo magis nec delatam, hoc est cujus apprehendendæ tempore contractus nulla est potestas, l. Delata De verb. signific. Vnde est quod servus, & filius familias domino ac patri præjudicare possint in acquirendis, non in acquisitis, DD. in l. fin. C. De acq. hæred. cum aliud sit alienare; aliud non acquirere, l. Si sponsus §. si maritus De donat. inter vir. & ux. l. Qui autem De his quæ in fraud. credit. ut latius hoc deducunt Philippus Francus, in c. 1. nu. 26. cum duob. seq. De reb. Eccles. non alien. ex sententia Ioannis Andreæ, in c. cum Apostolica De his quæ sunt à prælato sine consensu cap. Frederici de Senis, cons. 9. Casus talis est, Lapi, allegat. 26. Panormitani, in c. Tua nu. 9. De his quæ sunt à prælato sine consensu cap. & novissimè Socinus, in Fallentijs reg. 110. reprobata contrariâ Petri Anchari sententia, in c. 1. nu. 6. De reb. Eccles. non alien. in c. 1. in fine eod. tit. * Qui sanè Petrus Ancharanus in cau-

in causa quadam super simili transactione, cum quibusdam Monialibus facta, aliter quam docuit consulendo, ex sententia dicti Frederici de Senis respondit, *conf. 136. Ex consilio nu. 2. in fine*, jus delatum dumtaxat, multo ergo magis necdum delatum à Prælato & conventu sic alienari posse. Proinde ex capite nullitatis non potest oppugnari hæc transactio.

4. Ut nec oppugnari potest ex eo, quod non cum ipsa Margareta domina proprietaria dictorum bonorum, sed cum ipso Monasterio transactum sit. Nam cum iure receptum sit, rem alienam etiam vendi posse, propter jus commercij; etiam si per huiusmodi venditionem nullum præjudicium domino in iure suo fiat, *l. Rem alienam De contrah. empt.* ut scilicet inde nascatur obligatio personalis ad traditionem vel præstationem eius quanti interest, & traditione facta & re evicta, ad evictionis præstationem, *l. 1. in princ. de act. empti*; consequens quoque est, utilem esse hunc contractum, ab initio quidem, quoad obligationem personalem, quâ Monasterium cogi poterat ad traditionem seu transportationem; nunc verò ex eventu sequente professionis dictæ Margarete, & acquisitionis horum bonorum, per ingressum illius in Monasterium, *d. Authen. Ingressi. c. In presentia de probat.* ad hoc, ut efficaciter ex superveniente hoc dominio non possit Monasterium vindicare hæc eadem bona à dicto Ioanne, aut ab ejus hæredibus. Improbè enim vindicaret Monasterium rem à se velut distractam; sic ut exceptione doli mali rectè repelli posset, si vindicaret: regula enim vulgaris est, quod quem de evictione tenet actio, eundem vindicantem repellat exceptio, *l. Vindicantem De eviction.*

5. Quæ quidem consideratio hoc quoque efficit ut nihil etiam ad annullandam hanc transactionem faciat tertium illud, quod Margareta curatoris auxilio destituta fuerit. Nam stat hæc transactio non ex capite Margarete, cum qua negotium hoc contractum non est, sed ex capite Monasterij, in quod per ingressum & professionem Margarete omne jus transfusum est, *d. Auth. Ingressi*; non obstante minore ejus ætate; non obstante etiam, quod curatoribus caruerit: quia ut ad ingressum Monasterij nihil opus est auctoritate curatoris, *Pancr. in d. c. In presentia nu. 1. & ibi Decius*; ita nec ad alienationem illam bonorum, quæ fit per ingressum. * Quæ alienatio & transfusio in Monasterium facta, confirmavit effectum transactionis adversus Monasterium: ut jus pignoris de re alienâ confirmatur, superveniente dominio illi, qui eam pignori dedit, *l. Cum res c. Si aliena res pign. data sit*. Ita ut nihil sit, quod huius transactionis effectum retundere possit, præsertim quia dictum Monasterium hanc eandem transactionem approbando & confirmando, etiam post præactam confessionem, receperit solutionem dictorum triginta Hollandicorum florenorum: per hoc enim improbandæ, aut rescindendæ transactionis admittitur potestas, etiam si illa ab initio competisset, *l. 1. c. Si maior fact. rat. hab. l. 2. c. Si maior fact. alien. fact. rat. hab.*

7. Et si quis præterea in hac re superest scrupulus, is omnino tollitur per hoc, quod per constitutio-

nes seu ordinationes Caroli Quinti Imperatoris primum in anno 1515. deinde in anno 1540. potestas acquisitionis bonorum immobilium, per ingressum Monasterij, quæ iure communi latissime patet, *d. Auth. Ingressi. d. c. In presentia*, supra modum in Comitatu Namurcensi sit restricta, etiam in allodialibus, & multo magis in feudali-bus bonis. Et si enim prior constitutio de anno 1515. successionem permittat in allodialibus; lequens tamen de anno 1540. tollit jus perpetuo retinendi bona immobilia per ingressum illata; data facultate proximis cognatis ingressi, illa jussu pretio redimendi intra triennium à morte ingressi, seu professi. * Sic quod dictum Monasterium sic paciscendo & transigendo cum patre præfata Margarete, tantum concesserit facultatem antever-tendi, seu anticipandi terminum concessæ facultatis redimendi & advocandi huiusmodi bona; & ipsa alienatio censeri debeat facta in casu licito, non prohibito; adeo ut sufficiat adfuisse solus Priorissa & Conventus communem consensum, nec fuerit necessarius superioris alterius consensu, vel auctoritas, neque alia solemnitatis observatio, *Lapsus allegat. 26. Phil. exenc. in d. c. i. Derib. Eccles. non alien. nu. 26. versio. nono limita, auctor. d. conf. 136. Rebuff. in tract. de alien. reb. Eccles. nu. 30. in fine*. Concludo itaque dictam transactionem standum, nec ullam esse occasionem illius vel annullandæ vel rescindendæ, ex causis superius in contrarium, pro ratione dubitandi, adductis.

De Regularibus.

S V M M A R I V M.

Monachus iudicio agens.

1. Debitum probatur chirographo, etiam si datum non habeat.
2. 7. Debitum alteri quando alius rectè exigat.
3. Procurator in rem suam revocari non potest.
4. Monachus acquirere, ac tenere aliquid potest, si sit & servus.
5. Studiorum utilitas & favor.
6. 9. Studiorum causa quæ donatur valde privilegiata.
8. Monachus quando possit in iudicio stare active aut passive.

CONSILIUM CCCCLXIII.

DE veritate debiti, quod ex parte Domini & Fratris Ioannis Cæsaris Religiosi Augustiniensis, Sacre Theologiæ Licentiat, Actoris, in hac causa petitur, adversus Ioannem Blasell Reum, nulla est dubitatio. Quippe duplex de eo extat probatio. * Prior ex claro & liquido chirographo dicti Rei, quo continetur confessio debiti quinquaginta septem florenorum cum dimidio, duabus pensionibus seu terminis, qui ante institutâ hanc litem lapsi erant, solvendi. Ad quod quidem chirographum Reus respondere iustus, & sub pœna confessi monitis, nihil respondit; sic ut monitionis termino elapso pro recognito habitum sit ex contumacia Rei, *l. De etate §. qui tacuit & ibi Doct. De interrog. actioib.* Posterior ex instrumento, seu notulâ notariali, quâ continetur, quod Reus cognoverit se teneri & esse obligatum Ioanni Cæsari patri Actoris presentis & acceptanti, in dictis quinquaginta septem